

Nr 122.

Av herr **Larson, Edward**, om vidtagande av åtgärder i syfte att åstadkomma enklare sovplatser i tredje klassens järnvägs-vagnar.

För den som nattetid rest på järnväg någon längre sträcka framstår såsom ett missförhållande att inga anordningar finnas varigenom tredje klassens resande kunna få tillfälle att erhålla någon vila under en lång resa. Att förbliva sittande, ofta ganska trångt på en hård bänk en hel natt, eller i varje fall en stor del av natten, jag talar här endast om längre resor, det är och förblir ytterst tröttsamt såväl för gammal som ung. Det torde icke kunna bestridas, att det för närvarande är dåligt beställt med sovagnar för tredje klass resande och att något måste göras för att bereda dem, som av ekonomiska skäl icke ha råd att resa i högre klass, något bättre bekvämligheter. Visserligen finnas nu en del tredje klass vagnar på vissa linier, men de finnas endast i mycket begränsat antal. Hur enkel en tredje klass sovvagn än konstrueras, måste den ändå bli avsevärt dyrare än en vanlig vagn, dessutom fordras mer och mindre sängkläder vilket i sin mån fördyrar och höjer omkostnaderna. Allt som allt gör, att järnvägsstyrelsen, som väl måste beräkna ersättning för och amortering av de dyrare sovvagnarne, icke synes kunna beräkna så låga sovvagnsavgifter som önskligt är. Följden har också blivit, att mången drar sig för den avgift, som nu kräves för tredje klass sovvagn, vilket i sin tur orsakat, att allmänheten, där tillfälle givits, icke i någon större utsträckning använt sig av dessa. För att nu på ett enkelt och billigt sätt giva allmänheten tillfälle till vila under längre nattresor har jag tänkt mig användande av lämpliga hängmattor. De bereda som känt torde vara en bekväm och behaglig viloplats, de taga litet utrymme, de äro billiga att anbringa samt lätta att uppsätta och nedtaga. Vidare torde inga sängkläder behövas utom möjligtvis en filt. Med den konstruktion en stor del av våra järnvägsvagnar nu ha,

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 3 saml. 49 häft. (Nr 122—123.) 1

erfordras ingen omändring av vagnarne i fråga, utan hela arbetet skulle bestå uti uppsättande av tvenne krokar för varje matta eller sovplats. Jag vill i samband därmed påpeka att sjömän i stor utsträckning använda hängmattor att sova uti. Genom att på ovannämnda sätt omändra en del härtill lämpliga vagnar bör utan några större kostnader tillräckligt antal tredje klass sovvagnar kunna iordningställas på ganska kort tid. Sovvagnsavgifterna torde på grund av de ringa omkostnaderna kunna begränsas till omkring en krona, vilket bör ha till följd att allmänheten med tacksamhet komme att använda sig härav.

På grund av vad jag sålunda anført, hemställes,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, om utredning i syfte att åstadkomma enklare sovplatser i tredje klass järnvägsvagnar samt vidtaga de åtgärder, som därav kunna föranledas.

Stockholm den 31 januari 1919.

Edw. Larson.
